

ABSTRAKT

Tato disertační práce vstupuje do hlubin filozofické reflexe nad podstatou lidské existence a jejím vztahem k životu a smrti, a to zejména u jednotlivců, kteří prošli extrémními životními situacemi. Zkoumá postoj ke svobodné vůli, životu a smrti u lidí, kteří se ocitli na pokraji života ať už kvůli závislosti a nemoci, nebo jiným život ohrožujícím situacím. Cílem je nejen analyzovat změny v postojích těchto jednotlivců k životu a smrti, ale též zkoumat duševní a filozofický rozvoj, který může být podněcován tímto existenčním limitem. Bez ohledu na příčinu této konfrontace s hranicí života a smrti se snažíme odhalit, jak tato zkušenost ovlivňuje hlubší rozměry lidského bytí.

Práce vychází z přesvědčení, že nemoc, ačkoli představuje výzvu pro fyzickou rovinu, působí mimořádně i na duševní sféru. Rovněž poukazuje na dopad nemoci na fyzickou a duchovní stránku člověka a snaží se to ukázat na základě zkoumání děl významných filozofů, jejichž myšlenky formovaly svět. Toto tvrzení podložíme analýzou děl významných filozofů, kteří svými myšlenkami formovali naše chápání lidské existence. Od Aristotela přes Descarta, Nietzscheho až po Heideggera se pokusíme propojit teoretické koncepty s konkrétními životními příběhy.

V analýze životních příběhů jednotlivců konfrontovaných s drogovou závislostí, alkoholismem a onkologickými i jinými onemocněními poskytneme interdisciplinární pohled na spojení teoretických konceptů svobody a myšlení s konkrétními existenčními situacemi. Tato disertační práce nejen prozkoumává teoretické koncepty filozofů, ale též přináší filozofickou reflexi do praktického kontextu životních osudů, čímž vytváří most mezi abstraktními teoriemi a konkrétními životními realitami.